Ll – அரச மண்டபத்தில் சன்ஹெட்ரினால் இயேசு முறைப்படி
தண்டிக்கப்பட்டார் மத்தேயு 27:1; மாற்கு 15:1அ; லூக்கா
22:66-71 | 1

– Save This Page as a PDF–

அரச மண்டபத்தில் சன்ஹெட்ரினால் இயேசு முறைப்படி தண்டிக்கப்பட்டார்

மத்தேயு 27:1; மாற்கு 15:1அ; லூக்கா 22:66-71 நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை சுமார் 4:30 மணியளவில்

அரச மண்டபத்தில் இயேசு சன்ஹெட்ரினால் முறையாகக் கண்டிக்கப்பட்டார். ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: இந்தக் குறிப்பிட்ட நாளில் ஆலயப் பாடகர் குழுவினர் சங்கீதம் 93-ஐப் பாடுவதில் உள்ள முரண்நகை என்ன? லூக்கா 22:67-70-ல் உள்ள மூப்பர்கள் மற்றும் ஆசாரியர்களின் அக்கறை, லூக்கா 23:2-ல் அவர்கள் பிலாத்துவிடம் காட்டிய அக்கறையிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது? அரச மண்டபத்தில் இயேசு கண்டிக்கப்பட்டபோது, மகா சன்ஹெட்ரினின் எத்தனை சட்டங்கள் மீறப்பட்டன?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: இந்த சட்டவிரோத விசாரணையில் உங்களுக்கு மிகவும் கலக்கமூட்டும் அம்சம் எது? தனிப்பட்ட முறையில் உங்களால் ஒரு அநீதியைத் தடுக்க முடியாமல் போனதுண்டா? அது உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உணர்வைத் தருகிறது? ஒரு குழுவினர் உங்களுக்குத் தீங்கு செய்யச் சதி செய்ததுண்டா? அது உங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட உணர்வைத் தந்தது?

மகா சன்ஹெட்ரின் (இணைப்பைக் காண Lg – The Great Sanhedrin என்பதைக் கிளிக் செய்யவும்) முன்பு ஆலயத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் அமைந்திருந்த மெருகூட்டப்பட்ட கற்கள் மண்டபத்தில் கூடிவந்தது. ஆனால் கி.பி. 30-ல் அவர்களின் இடம் அரச மண்டபத்தின் கிழக்கு முனைக்கு மாற்றப்பட்டது. சன்ஹெட்ரின் கூடிய இடம், சுமார் மூன்றரை ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, பழங்கால சர்ப்பம் பரிசுத்தமானவரைத் தன் உயரத்திலிருந்து குதிக்கச் சோதித்து அவரைக் கொல்ல முயன்ற

இடத்திற்கு அருகில் இருந்தது (காண்க: Bj – வனாந்தரத்தில் இயேசு சோதிக்கப்படுகிறார்). தேவாலய மலையின் தென்கிழக்கு மூலையிலிருந்து தலைசுற்ற வைக்கும் அந்த உயரமான இடத்திலிருந்து, கீழே உள்ள பள்ளத்தாக்கிற்குச் சுமார் 450 அடி சரிவு இருப்பதாக யோசேபஸ் கூறினார். மேலும், முற்கால பாரம்பரியத்தின்படி, யேசுவாவின் சகோதரரும் எருசலேம் சபையின் தலைவருமான யாக்கோபு, தனது விசுவாசத்தைத் துறக்க மறுத்ததால், பின்னர் அங்கிருந்து தூக்கி எறியப்பட்டு இரத்தசாட்சியாக மரித்தார். அது ஒரு அபசகுனமான இடமாக இருந்தது.

ஆலயத்தில் பாடுதல்: தல்மூத்
டிராக்டேட் தாமித் நூலிலிருந்து, ஆலயத்தில் தினசரி தகன பலியுடன் தொடர்புடைய வாரத்தின் எந்த நாளில் எந்த சங்கீதம் பாடப்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் துல்லியமாக அறிந்துகொள்கிறோம். ஒவ்வொரு சங்கீதமும் இந்த தினசரி வாசிப்புகளின் பாடலுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பொருந்திப் போகிறது என்பது பிரமிக்க வைக்கிறது. அது பெசாக்கா பண்டிகை நாள். இந்த நாளில் ஆலயப் பாடகர் குழு சங்கீதம் 93-ஐப் பாடியது. அது, யெகோவா தமது சிம்மாசனத்தில் மகத்துவத்தோடும் வல்லமையோடும் தம்முடைய அரசாட்சியை நடத்துவதைப் பற்றியது. மேசியா, அரச பலிபீடத்தில் சனகெத்ரினுக்கு முன்பாக இந்த சிம்மாசனத்தைக் குறிப்பிட்டபோது, அவர் சொன்னபோது:“மனுஷகுமாரன் வல்லமையுள்ள தேவனாகிய ஹ-கெவூராவின் வலது பக்கத்தில் வீற்றிருப்பார்” (லூக்கா 22:69) என்று கூறினார். வாழ்வின் இளவரசருக்கு எதிரான விசாரணை என்பது, அதன் முடிவு ஆரம்பத்திலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு வெறும் கேலிக்கூத்தாக இருந்தது.

இதன்மூலம், யெகோவாவின் பரிசுத்தம் மிதிக்கப்பட்டது. அந்நாளில் தினசரி தகனபலியின்போது பாடகர் குழுவினர் பாடியது எவ்வளவு கம்பீரமாக இருந்தது!

ஆதோனாய் மகத்துவத்தால் ஆடையணிந்த ராஜா. ஆதோனாய் பெலத்தால் ஆடையணிந்து, அதனுள் கச்சையாயிருக்கிறார். உலகம் நன்கு நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது; அதை அசைக்க முடியாது. உமது சிம்மாசனம் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே நிலைநாட்டப்பட்டது; நீர் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறீர். ஆதோனாயே, சமுத்திரம் பொங்கி எழுகிறது, சமுத்திரம் தன் சத்தத்தை எழுப்புகிறது, சமுத்திரம் தன் ஆர்ப்பரிக்கும் அலைகளை எழுப்புகிறது. சீறிப்பாயும் நீரின் சத்தத்தையும், சமுத்திரத்தின் மகா பேரலைகளையும் விட, உன்னதத்தில் இருக்கும் ஆதோனாய் வல்லமையுள்ளவர். உமது போதனைகள் மிகவும் உறுதியானவை; ஆதோனாயே, பரிசுத்தம் உமது ஆலயத்தை என்றென்றைக்குமாக அலங்கரிக்கிறது (சங்கீதம் 93 CJB).

அதிகாலையில், அநேகமாக அதிகாலை 4:30 மணியளவில், சதுக்கேயர்கள் அனைவரும் (குறைந்தபட்சம் மகா சனகெத்ரினின் ஒரு பகுதியினர்) மற்றும் தோரா போதகர்கள், தேவகுமாரனை எவ்வாறு மரணதண்டனைக்கு உட்படுத்துவது என்பது குறித்துத் தங்கள் திட்டங்களைத் தீட்டினார்கள் (மத்தேயு 27:1; மாற்கு 15:1அ). அந்தத் திட்டங்கள், குற்றமற்றவர் எனத் தீர்ப்பளிக்க அனைவரும் வாதிடலாம், ஆனால் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளிக்க அனைவரும் வாதிட முடியாது என்று கூறும் விதி 8-ஐயும், தீர்ப்பு இரவில் அறிவிக்கப்படக்கூடாது, பகலில் மட்டுமே அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறும் விதி 15-ஐயும் மீறின (காண்க Lh – விசாரணைகள் தொடர்பான மகா சனகெத்ரினின் சட்டங்கள்).

இனி கட்டுகளற்று, இயேசு அவர்களுக்கு முன்பாக உள்ளே அழைத்துச் செல்லப்பட்டு, எதிரெதிர் வரிசைகளுக்கு இடையில் நிறுத்தப்பட்டார். பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் அவருடைய பிதா இடைவிடாமல் ஆராதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். அவரை விசுவாசித்த யூதர்களில் பலர், சூரியன் இன்னும் உதிக்காத நிலையில், மெழுகுவர்த்தி ஒளியில்

சாலமோனின் தூண் வரிசையில் நடந்து கொண்டிருந்தனர். அநேகமாக அவர்களில் சிலர், இயேசு அன்று போதிக்கவும் குணப்படுத்தவும் ஆலயத்திற்கு வருவாரா என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால் சனகெத்ரினுக்கு, அவர்கள் மத்தியில் நின்றுகொண்டிருந்த அவர், ஹஷேமுக்கு தேசத்தைப் பாதுகாப்பானதாக மாற்றுவதற்காக விரைவாகவும் அமைதியாகவும் அழிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு ஆபத்தான ஜீவனாகத் தோன்றினார்.

யூத உச்ச நீதிமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் மெதுவாகவும் கம்பீரமாகவும் அணிவகுத்து வந்து, அவரை ஒரு கணம் நோட்டமிட்டு, பின்னர் தங்கள் இருக்கைகளில் அமர்வதை இயேசு கண்டபோது, தேவகுமாரன் நிமிர்ந்து நின்று அவர்களை நேராகப் பார்த்தார். அனைவரும் அமர்ந்தபின், காய்பாஸ் உள்ளே நுழைந்து, மிக முக்கியமான குற்றச்சாட்டான தேவநிந்தனையை அந்தக் கைதியிடம் சுமத்தத் தொடங்கினார். “நீரே மேசியா என்றால், எங்களுக்குச் சொல்லும்” என்றார் அவர் (லூக்கா 22:66-67). மீண்டும், இது விதி எண் 10-ஐ மீறியது; குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனக்கு எதிராகத் தானே சாட்சியமளிக்க அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்பதே அந்த விதி. கிறிஸ்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டதற்கான காரணம் தேவநிந்தனை என்று கூறப்பட்டது; ஆனால் உண்மையான காரணம், அவர் வாய்மொழிச் சட்டத்தைப் பின்பற்ற மறுத்ததே ஆகும் (Ei – வாய்மொழிச் சட்டத்தைப் பார்க்கவும்). விசாரணைகள் தொடர்பாக மகா சனகெத்ரினுக்கு 21 விதிகள் இருந்தன, மேலும் இயேசுவைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற தங்கள் வெறியில், அவர்கள் நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாளில் அவை அனைத்தையும் மீறினர்.

இயேசு பதிலளித்தார்: “நான் உங்களுக்குச் சொன்னால், நீங்கள் என்னை நம்பமாட்டீர்கள்; நான் உங்களிடம் கேட்டால், நீங்கள் பதில் சொல்லமாட்டீர்கள்.” அவர்களுடன் பேசுவது பயனற்றதாக இருந்தது. ஆனால் இனிமேல், மானிட குமாரன் வல்லமையுள்ள தேவனுடைய வலது பக்கத்தில் வீற்றிருப்பார் (லூக்கா 22:68-69). மானிட குமாரன் தமது பூமிக்குரிய ஊழியத்தை முடித்து மரணத்தை அனுபவிக்கவிருந்தார், ஆனால் அவர் தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவிருந்தார் (லூக்கா 24:26;

அப்போஸ்தலர் 3:13). தற்போதைய உருவகம் சங்கீதம் 110:1 (வலது பக்கம்) மற்றும் தானியேல் 7:13 (மானிட குமாரன்) ஆகியவற்றை இணைக்கிறது. அவர் தேவனுடைய குமாரன் என்று சன்ஹெட்ரினிடம் தெளிவாகக் கூறினார். அப்போஸ்தலர் 7:54-ல் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றத்தை ஸ்தேவான் கண்டார்.1528

அவர்கள் அனைவரும், “அப்படியானால் நீர் தேவனுடைய குமாரனா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், “நானே என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்” என்று பதிலளித்தார். அப்பொழுது அவர்கள், “இனி எங்களுக்குச் சாட்சி தேவையில்லை; அவருடைய வாயிலிலிருந்தே நாங்கள் அதைக் கேட்டிருக்கிறோம்” என்றார்கள் (லூக்கா 22:70-71). அந்தச் செயல்கள், 71 பேர் சதித்திட்டம் தீட்டாமல் ஒருமனதாக உடன்படுவது சாத்தியமற்றது என்பதால், குற்றவாளி என்று ஒருமனதாக முடிவெடுப்பது நிரபராதி என்பதைக் காட்டும் என்று கூறும் விதி 18-ஐயும், குற்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு மூன்று நாட்கள் கழித்து மட்டுமே தண்டனை அறிவிக்கப்பட முடியும் என்று கூறும் விதி 19-ஐயும் மீறின (காண்க Lh
– விசாரணைகள் தொடர்பான மகா சனகெத்ரினின் சட்டங்கள்).

இப்போது, தண்டனையை உறுதிப்படுத்த அவர்கள் தனித்தனியாகவும் முறையாகவும் வாக்களிக்க வேண்டியிருந்தது. வழக்கமாக, மற்றொரு நாள் விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று காய்பாஸ் சற்று உறுதியுடன் கூறினார், ஆனால் இன்னும் சில மணி நேரங்களில் வரவிருக்கும் ஓய்வுநாளில் விவாதிக்க முடியாது. அந்த கைதி ஓய்வுநாளைத் தொடர்ந்து அவமதிப்பவன் என்பதை அவர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார்; ஓய்வுநாளன்றே நோயாளிகளைக் குணப்படுத்துவதும், பார்வையற்றவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டவர்களைக் குணப்படுத்துவதும், இறந்தது போன்ற மயக்க நிலையில் இருந்தவர்களை எழுப்புவதும் காணப்பட்டிருந்தது. ஒரு புனிதமான ஓய்வுநாளைத் தொடங்கும் அஸ்தமன சூரியனுக்குச் சற்று முன்பு, தெய்வநிந்தனை செய்தவனைக் கொல்வதை விட மேலான நீதி வேறு என்ன இருக்க முடியும்?1529

சுமார் ஒரு மணி நேர விசாரணைக்கும் விவாதத்திற்கும் பிறகு, அவர்கள் ஒவ்வொருவராக வாக்களித்தனர். விதி 17-இன் படி, மரண தண்டனைக்கான

வாக்கெடுப்பு இளையவர்களிடமிருந்து தொடங்கி, தனித்தனியாக எண்ணப்பட வேண்டும், அப்போதுதான் மூத்தவர்கள் இளையவர்களைப் பாதிக்க மாட்டார்கள் (காண்க Lh – விசாரணைகள் தொடர்பான மகா சனகெத்ரினின் சட்டங்கள்). அரிமத்தியாவின் யோசேப்பு அங்கு இருக்கவில்லை, ஏனெனில் அவர்களுடைய முடிவுக்கும் செயலுக்கும் அவர் சம்மதிக்கவில்லை என்பது நமக்குத் தெரியும் (லூக்கா 23:50-51). நிக்கொதேமுவும் வரவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது, அநேகமாக இயேசுவின் மீது முன்பே அனுதாபம் கொண்டிருந்ததால் அவர் அழைக்கப்படவில்லை. மற்ற அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்காக வாக்களித்தனர். பெயர் பட்டியல் முதலில் மூத்த உறுப்பினர்களிடமிருந்துதான் தொடங்கியது என்று நம்மால் உறுதியாகக் கூற முடியாது, ஆனால் சன்ஹெட்ரின் விசாரணைகள் தொடர்பான மற்ற எல்லா விதிகளையும் மீறியிருந்தது. இப்போது ஏன் நிறுத்த வேண்டும்? இது நீதியைப் பற்றியது அல்ல, பல ஆண்டுகளாகத் தங்கள் பக்கத்தில் இருந்த முள்ளை அகற்றுவதைப் பற்றியது. அவரை எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக அவர்களால் கொல்ல முடிந்தது. விதிகளா? என்ன விதிகள்?

பின்னர், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் எழுதப்பட்ட பெயர், குற்றச்சாட்டு, குற்றத்தீர்ப்பு மற்றும் தண்டனை ஆகியவை கைதியுடன் சேர்த்து, தண்டனையை உறுதி செய்வதற்காக ரோமானிய ஆளுநரிடம் கொண்டு செல்லப்படும். சதுக்கேயர்கள் சந்திப்பு அறையிலிருந்து முதலில் அரச மண்டபத்தின் இரண்டாம் தளத்திற்கு வந்தனர். பின்னர், இயேசுவைத் தங்கள் மத்தியில் ஏற்றிக்கொண்டு ஆலயக் காவலர்கள் வந்தனர். அவர்கள் ஆலயத்தில் பணிபுரியும் மனிதர்கள் என்று யாரும் அடையாளம் காண முடியாதபடி தங்கள் ஆடைகளை மாற்றியிருந்தனர்.

யூதாஸ் அரச பீடத்திற்குள் நின்று அங்கு நிலவிய
பரபரப்பைக் கண்டான். சன்ஹெட்ரின் என்ன முடிவு செய்திருந்தது என்று கேட்க அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது. ஆனால் மறுபுறம், கேட்காமல் இருக்கவும் அவனுக்குப் பயமாக இருந்தது. தூதர்கள் ஓடிச் சென்றனர், சில நிமிடங்களிலேயே மீண்டும் திரும்பி வந்தனர். சன்ஹெட்ரின் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள் கிசுகிசுத்துக்கொண்டனர், மேலும் அவ்வழியே சென்ற யாத்ரீகர்களின் கேள்விகளை முரட்டுத்தனமாகப் புறக்கணித்தனர். அந்தத் துரோகி, நிழலில் இருந்த மாபெரும் தூண்களில் ஒன்றின் அருகே நின்றான். பலமுறை அவன் தீர்ப்பைப் பற்றிக் கேட்கத் தொடங்கினான், ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் அவனுக்குத் தைரியம் போய்விட்டது. இறுதியாக, போதுமான தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, அவன் கேட்டே ஆக வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அவன் அதைத் தெரிந்துகொண்டே ஆக வேண்டும். சிக்கலற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்த க்’ராய்ட் என்ற தன் வீட்டிலேயே தான் தங்கியிருக்கலாமே என்று அவன் விரும்பினான். அந்தச் சிறிய மனிதன், ஒரு தல்மித் ஆகத் தானாக முன்வந்திருக்கக் கூடாது என்று தன் முழு இதயத்தாலும் விரும்பினான், ஏனெனில் அன்று முதல் அவன் மனம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தது, அதற்கு முடிவே இல்லாதது போலத் தோன்றியது.

அவரும் மற்ற சன்ஹெட்ரின் உறுப்பினர்களும் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை காய்பாஸுக்கு எப்படியாவது புரிய வைக்க வேண்டும். இயேசு எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை. அவர் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. காலை 9 மணி ஹகிகா பலியில் அவர்கள் பலியிடும் ஆட்டுக்குட்டியைப் போல, அவரும் தீமையிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டவர். பிரதான

ஆசாரியருக்கு இதை மட்டும் புரிய வைத்துவிட்டால், எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்று யூதாஸ் உறுதியாக நம்பினான். ஏனென்றால், காய்பாஸ் ஒரு நீதியுள்ள, கண்ணியமிக்க மனிதர், ஒரு சட்டமியற்றுபவர்.

அதிகரித்து வரும் பதட்டத்தால், அவனது தோல் அசௌகரியமாக உணர்ந்தது. மக்கள் அவனது அசாதாரணமான அசைவுகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினர். அவன் அகன்ற கண்களுடன் பயங்கரமாகத் தெரிந்தான். அவன் தன் மார்பு, தொடைகள் மற்றும் கழுத்தின் பின்புறத்தை இழுத்தான். சிலர் அவனை எச்சரிக்கையுடன் பார்த்தனர். யூதாஸ் தன்னைச் சுற்றியிருந்த முகங்களை வெறுப்புடன் பார்த்தான். அவர்களில் சிலர் குருவைப் போலவே தோன்றினர். தனக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிடுமோ என்று அவன் பயந்தான். அந்தச் சிறிய மனிதன் தன் உள்ளங்கைகளைத் தன் நெற்றியில் வைத்துக்கொண்டு கூட்டத்தின் ஊடாக ஓடினான். அவன் ஒரு தூதுவருடன் மோதவிருந்தான், பின்னர் மூச்சிரைக்க நின்று, சன்ஹெட்ரின் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது என்று கேட்டான். இத்தகைய கேள்விகளுக்குத் தனக்கு நேரமில்லை என்று தூதுவன் கூறினான். கலிலேயத் தீர்க்கதரிசிக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதைத் தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று யூதாஸ் கெஞ்சினான். “ஓ, அவரா,” என்றான் தூதுவன். “அவர் இன்று காலையில் மரத்தில் சிலுவையில் அறையப்படுவார்” (அப் 5:30, 10:39, 13:29; 1 பேதுரு 2:24). 1530

அடுத்த கட்டமாக, இயேசுவைப் பொன்டியு பிலாத்துவிடம் அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அந்த ஆளுநருக்கு யூதர்களிடம் பொறுமை குறைவாகவே இருந்தது, மேலும் அவர்கள் ரோமுக்கு விசுவாசமாக இருப்பார்கள் என்றும் அவர் நினைக்கவில்லை. அவர் சகித்துக்கொண்டிருந்த மூன்று முக்கியப் பண்டிகைகளின் போது, அவர் மிகவும் கவனமாக நடந்துகொண்டார். பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் தைரியமடைந்ததால் யூதர்கள் கிளர்ச்சி செய்யவே முற்பட்டனர்; அப்படி அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தால், பழியை அவர் ஏற்றுக்கொள்வார். ஆனால், அவர் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொண்டால், அவர்களை ஒரு “புனித நம்பிக்கையாக” நடத்த வேண்டும் என்ற பேரரசர் திபேரியஸின் கட்டளையை மீறியதற்காக, அவர் ரோமிலிருந்து திரும்ப அழைக்கப்படக்கூடும்.

பிலாத்து மூன்று ஆண்டுகளாக யூதேயாவின் ஆளுநராக இருந்தார். மேலோட்டமாகப் பார்த்தால், உள்ளூர் தகராறுகளுக்கு இடையில் சமாதானம் செய்து அமைதியை நிலைநாட்டுவதே அவருடைய வேலையாகத் தோன்றியது, ஆனால் அது சொல்வதற்கு எளிதானது, செய்வதற்குக் கடினமானது. யூத தத்துவஞானி ஃபிலோ, பிலாத்துவை “வளைந்து கொடுக்காத, பிடிவாதமான மற்றும் கொடூரமான குணம் கொண்ட மனிதர்” என்று எழுதினார். ஆனாலும், யூதர்கள் ஏற்கெனவே அவரை விஞ்சியதோடு, அதே நேரத்தில் அவருடைய தொழில் வாழ்க்கையையும் சேதப்படுத்தியிருந்தனர்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான், காய்பாஸ் தனது படையை செசரியாவிலிருந்து கொண்டு வந்து எருசலேமில் உள்ள குளிர்காலத் தங்குமிடங்களுக்கு மாற்றியபோது, பிலாத்துவுடன் ஒரு பலப்பரீட்சையை எதிர்கொண்டார். இராணுவக் கொடிகளில் இணைக்கப்பட்டிருந்த பேரரசரின் மார்பளவுச் சிலைகளை நகரத்திற்குள் கொண்டு வந்ததன் மூலம், யூதர்களின் பழக்கவழக்கங்களுக்கு எதிராக அவர் ஒரு துணிச்சலான நடவடிக்கையை எடுத்தார். தோரா, உருவங்களை உருவாக்குவதைத் தடை செய்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால்தான், இதற்கு முந்தைய ஆட்சியாளர்கள் நகரத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அத்தகைய அலங்காரங்கள் இல்லாத கொடிகளைப் பயன்படுத்தினர். பிலாத்துதான் முதன்முதலில் அந்தச் சிலைகளை எருசலேமுக்குள் கொண்டு வந்து நிறுவினார்; அவர் இரவில் நுழைந்ததால், மக்களுக்குத் தெரியாமல் இதைச் செய்தார். ஆனால் மக்கள் அதைக் கண்டுபிடித்தபோது, அவர்கள் பெருந்திரளாக செசரியாவுக்குச் சென்று, பல நாட்கள் அந்தச் சிலைகளை அகற்றுமாறு அவரிடம் மன்றாடினார்கள். அவ்வாறு செய்வது பேரரசருக்கு அவமானமாக இருக்கும் என்பதால், அவர் அதற்கு இணங்க மறுத்துவிட்டார்; இருப்பினும், அவர்கள் அவரிடம் மன்றாடுவதை நிறுத்தாததால், ஆறாம் நாளில் அவர் இரகசியமாகத் தன் படைகளுக்கு ஆயுதம் வழங்கி, அவற்றை உரிய இடங்களில் நிறுத்தினார், அதே நேரத்தில் அவரே பேச்சாளர் மேடைக்கு வந்தார். பதுங்கியிருந்த இராணுவத்திற்கு மறைவிடத்தை வழங்கும் வகையில், அந்த மேடை அரங்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்தது. யூதர்கள் கடவுளின் உதவியை வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கியபோது, முன்னரே ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு சைகையின்படி, அவர் தன் வீரர்களைக் கொண்டு

அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு, அவர்கள் தங்கள் அமளியை நிறுத்திவிட்டுத் தங்கள் இடங்களுக்குத் திரும்பாவிட்டால் அவர்களைக் கொன்றுவிடுவதாக அச்சுறுத்தினார். ஆனால் அவர்களோ, தரையில் விழுந்து வணங்கி, தங்கள் கழுத்துகளைக் காட்டி, தோராவை மீறுவதை விட இறப்பதே மேல் என்று அறிவித்தார்கள். சட்டங்களின் மீதான அவர்களின் பக்தியின் வலிமையைக் கண்டு திகைத்த பிலாத்து, உடனடியாக எருசலேமிலிருந்து அந்தச் சிலைகளை அகற்றி, அவற்றை செசரியாவுக்குத் திரும்பக் கொண்டு வந்தார். 1531

அதுமட்டுமல்லாமல், பிலாத்துவின் தவறை விவரித்து, காய்பாஸ் பேரரசர் திபேரியாவுக்கு ஒரு கடிதமும் எழுதினார். திபேரியா கடும் கோபமடைந்தார். வரலாற்றாசிரியர் ஃபிலோ எழுதியது போல, “அடுத்த நாள் கூட காத்திருக்காமல், உடனடியாக அவர் பிலாத்துவுக்குக் கடிதம் எழுதி, அவருடைய இந்த புதுவிதமான துணிச்சலுக்காக ஆயிரம் முறை அவரைக் கடுமையாக விமர்சித்தும் திட்டியும் வந்தார்.”

விஷயம் அவருக்குப் புரிந்திருக்கும் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் நிலைமை இன்னும் மோசமானது. எருசலேமுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வர ஒரு புதிய நீர்வழியைக் கட்டும் ஒரு சிறந்த யோசனை அவருக்குத் தோன்றியது. நல்ல யோசனைதான், ஆனால் அவரால் தன் வழியிலிருந்து விலக முடியவில்லை. தான் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதாக அவர் நினைத்தாலும், அதற்கான செலவை ஆலயக் கருவூலமே ஏற்கும்படி கட்டாயப்படுத்தி, தனது சொந்த முயற்சியையே அவர் நாசப்படுத்தினார். இயல்பாகவே, “புனித நிதிகள்” பயன்படுத்தப்பட்டதால் யூதர்கள் சீற்றமடைந்தனர். அடுத்த பண்டிகையின்போது, ஒரு சிறிய யூதக் கூட்டம் கிளர்ந்தெழுந்து, அதன் கட்டுமானத்தை நிறுத்துமாறு அவரிடம் கோரிக்கை விடுத்தது. அவர்கள் எருசலேமின் தெருக்களில் பிலாத்துவைச் சபித்தனர்.

தனது கொடுமைக்கான பெயரை மேலும் வலுப்படுத்தும் விதமாக, பிலாத்து எதிர்ப்பை எதிர்பார்த்து, தனது நூற்றுக்கணக்கான வீரர்களை யூத யாத்ரீகர்களின் ஆடைகளை அணியச் செய்து, அவர்களின் ஆயுதங்களை அந்த ஆடைகளுக்குள் மறைத்து வைத்தார். கூட்டம் அரண்மனையை நோக்கி

அணிவகுத்துச் சென்றபோது, மாறுவேடமிட்ட வீரர்கள் அந்தக் கும்பலைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவர்களைத் தாக்கினர். அவர்கள் ஆயுதமற்ற யாத்ரீகர்களை அடித்தும் குத்தியும் காயப்படுத்தினர். “இந்த வழியில் அவர்களில் பெரும் எண்ணிக்கையிலானோர் கொல்லப்பட்டனர், மேலும் அவர்களில் சிலர் காயங்களுடன் தப்பி ஓடினர். கலகத்தை வீழ்த்தும் முயற்சிக்கு ஒரு முடிவுகட்டப்பட்டது,” என்று யூத வரலாற்றாசிரியர் யோசேபஸ் பின்னர் எழுதினார்.

யூத மக்கள் பிலாத்துவை ஒரு குண்டராகக் கருதினர். அதற்குக் காரணமும் இருந்தது. மீண்டும் ஒருமுறை யோசேபஸ் அவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு உதவுகிறார். அவர்கள் அவரை, “வஞ்சகமானவர் மற்றும் கோபக்காரர்” என்று நினைத்ததோடு, “அவருடைய ஊழல், வன்முறை, திருட்டுகள், தாக்குதல்கள், இழிவான நடத்தை, விசாரிக்கப்படாத கைதிகளை அவர் அடிக்கடி தூக்கிலிட்டது, மற்றும் முடிவில்லாத காட்டுமிராண்டித்தனமான கொடுமை” ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பேசினர்.

ஆயினும், காய்பாஸும் அதே அளவு குற்றவாளியாக இருந்தார்.

உண்மை என்னவென்றால், தற்காலிகப் பிரதான ஆசாரியரும், மகா சன்ஹெட்ரின் என்று அழைக்கப்பட்ட யூத உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைவருமான யோசேப்பு காய்பாஸின் உதவியின்றி, பொன்டியு பிலாத்துவால் யூத மக்களை ஆள முடியவில்லை.

காய்பாஸ் ஒரு தேர்ந்த அரசியல்வாதி. யூதப் பாரம்பரியங்களைக் காப்பது முக்கியம் என்று பேரரசர் திபேரியஸ் நம்பியது மட்டுமல்லாமல், முன்கோபியான பிலாத்துவை அவர் மிகவும் இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார் என்பதையும் அவர் முழுமையாக அறிந்திருந்தார். ஆம், யூதேயாவின் பொறுப்பில் பிலாத்து இருந்திருக்கலாம், ஆனால் எருசலேமின் அன்றாட நிர்வாகத்தைக் கண்காணித்தவர் காய்பாஸ்தான்; அவர் தனது சொந்தக் கொடூரமான திட்டங்களை மதப்பற்று மற்றும் பக்தி என்ற போர்வையில் மறைத்தார். தங்கள் பாவங்களுக்கான பரிகாரச் சடங்குகளை நடத்தியவரும், பாஸ்கா மற்றும் யோம் கிப்பர் பண்டிகைகளின் போது மிகவும் பிரமிக்க வைக்கும் சடங்கு ஆடைகளை அணிந்து ஆலயப் பிரகாரங்களில் தோன்றியவருமான அதே மனிதர்,

ரோமுக்கும் ஒழுக்கமற்ற பேரரசர் திபேரியஸுக்கும் ஒரு நெருங்கிய நண்பர் என்பதை எருசலேமில் வாழ்ந்த சில யூதர்கள் கூட யூகித்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஆகவே, தேவனுடைய சமுகத்தில் நின்று பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதைக் காணும் அதே மனிதர்தான், பிலாத்து ஆலய நிதிகளைக் கொள்ளையடித்தபோது அதை எதிர்க்காத பிரதான ஆசாரியராகவும் இருக்கிறார். எருசலேமின் வீதிகளில் யூதர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோதும் காய்பாஸ் மௌனமாக இருந்தார். ஒவ்வொரு பண்டிகையின் முடிவிலும் இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட அந்த சடங்கு அங்கிகளைத் திருப்பிக் கொடுக்குமாறு பிலாத்து அவரைக் கட்டாயப்படுத்தியபோதும் அவர் புகார் செய்யவில்லை. யார் பொறுப்பில் இருக்கிறார் என்பதை நினைவூட்டும் விதமாக, அந்த அங்கிகளைத் தன் பாதுகாப்பில் வைத்திருக்கவே அந்த ஆளுநர் விரும்பினார்; அவை சுத்திகரிக்கப்படுவதற்காக, ஒவ்வொரு பண்டிகைக்கும் ஏழு நாட்களுக்கு முன்பே அவற்றை அவரிடம் ஒப்படைத்தார்.

யோசேப்பு காய்பாஸுக்கு முன்பு, பிரதான ஆசாரியர்கள் ரோமின் கைப்பாவைகளாக இருந்தனர்; கீழ்ப்படியாமைச் செயல்களுக்காக எளிதில் மாற்றப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். ஆனால், சதுக்கேயரான காய்பாஸ், அதிகாரத்தில் நீடிப்பதற்காக ஒரு எளிய, ஆனால் புத்திசாலித்தனமான சூத்திரத்தை உருவாக்கியிருந்தார்: ரோமின் விவகாரங்களில் தலையிடாமல் இருப்பது.

காய்பாஸ், பிலாத்து தனது பதவியைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள உதவினார், அதற்குப் பதிலாக, பிலாத்து அவரது அதிகாரத்தை அதிகரிக்க உதவினார்.

இரு மனிதர்களும் தங்களின் வசதிக்கேற்ற உறவைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே, காய்பாஸின் நான்கு முன்னோடிகள் பிரதான ஆசாரியராக ஓராண்டு மட்டுமே பணியாற்றி பின்னர் நீக்கப்பட்ட நிலையில், அவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பதவியில் இருந்தார் – மேலும் அவரது வேகம் குறைவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. மேலும், அவர் பதவியில் இருந்த ஒவ்வொரு ஆண்டும், பிரதான ஆசாரியருக்கும் உழைக்கும் வர்க்க யூதர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளி இன்னும்

விரிவடைந்தபோதிலும், ரோமுக்கும் ஆலயத்திற்கும் இடையிலான பிணைப்பு வலுப்பெற்றது. என்னவொரு ஜோடி!

பிலாத்துவும் காய்பாஸும் வேறுபட்டிருந்ததை விட ஒத்திருந்தது ஒரு சாதகமான அம்சமாக அமைந்தது. பிலாத்து, ரோமானியர்களின் செல்வந்த குதிரையேற்ற வர்க்கத்தில் பிறந்தார், காய்பாஸ் பல நூற்றாண்டுகளாக செல்வந்த ஆலய ஆசாரியர்களாக இருந்த பரம்பரையில் பிறந்தார். இருவருமே நடுத்தர வயதினராகவும் திருமணமானவர்களாகவும் இருந்தனர். ஒரு நீண்ட நாளின் முடிவில், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட திராட்சை மதுவை அருந்துவதை அவர்கள் இருவரும் விரும்பியிருக்கலாம். பிலாத்து செசரியாவை விட்டு எருசலேமுக்கு பயணம் செய்தபோது, அவர்கள் இருவரும் வசதியான மேல் நகரத்தில், அடிமைகளைக் கொண்ட அரண்மனைகளில் வெறும் நூறு கெஜம் தொலைவில் வசித்தனர். மேலும், அவர்கள் இருவரும் முற்றிலும் மாறுபட்ட தெய்வங்களை வணங்கியபோதிலும், தங்களை மதப்பற்றுள்ளவர்களாகவே கருதினர்.

பிலாத்துக்கோ அல்லது காய்பாவுக்கோ சற்றும் தேவைப்படாத ஒரு விஷயம், கவனமாக அமைக்கப்பட்ட அதிகாரச் சமநிலையைக் குலைக்க ஒரு துரோகியான ரபிதான். இதனால்தான் காய்பாவும் மகா சனகெத்ரின் உறுப்பினர்களும் இயேசுவைக் கைது செய்து, எந்த வழியிலாவது அவரைக் குற்றவாளியாக்கத் திட்டமிட்டனர்.

பரிசேயர்கள் தங்கள் விசாரணையின் இரண்டாம் கட்டத்தை முடித்து, மகா சனகெத்ரினுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தனர். வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு, இயேசு குற்றவாளி எனக் கண்டறியப்பட்டார். மேலும், அவருக்கு மரண தண்டனையும் விதிக்கப்பட்டது. அடுத்த கட்டமாக, அந்த குற்றவாளியை பொன்டியு பிலாத்துவிடம் அனுப்பி, அவர் யேசுவாவின் மரணதண்டனைக்கு உத்தரவிடுவாரா என்று பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு சாதாரண காரியமாக இருக்காது.1532

காலை சுமார் 5:30 மணியளவில், தாவீதின் பரிசுத்த நகரத்திற்கு வெளியே ரோமானியரின் அனுமதியுடன் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்காக, தேவகுமாரன் “மறுதலிப்பின் வாசல்” வழியாக வெளியே அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் (மாற்கு 15:1).1533 மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின்

பின்புறத்தில் உள்ள மேற்குச் சுவரில் “மறுதலிப்பின் வாசல்” அமைந்திருந்தது தற்செயலானதல்ல. இஸ்ரவேல் கிறிஸ்துவை நிராகரித்தது, ஆனால் அவருடைய மிகப்பெரிய வேதனை அதே நாளில் சிலுவையில் கடைசி மூன்று மணி நேரத்தில் நிகழவிருந்தது. அங்கே, நித்திய காலத்திலேயே முதல் மற்றும் ஒரே முறையாக, நாம் அவரில் தேவனுடைய நீதியாகும்படிக்கு, இயேசு நமக்காகப் பாவமானபோது, பிதாவாகிய தேவன் திரித்துவத்தின் இரண்டாம் நபரைப் புறக்கணிக்க வேண்டியிருந்தது (இரண்டாம் கொரிந்தியர் 5:21 மற்றும் முதலாம் பேதுரு 2:24).

இன்று, முன்னாள் நிராகரிப்பு வாயில் பகுதியில், அழுகைச் சுவர் உள்ளது. இது கோவிலின் வெளிப்புற சுவரின் எச்சம். முன்னாள் நிராகரிப்பு வாயிலுக்குப் பிறகு முதல்

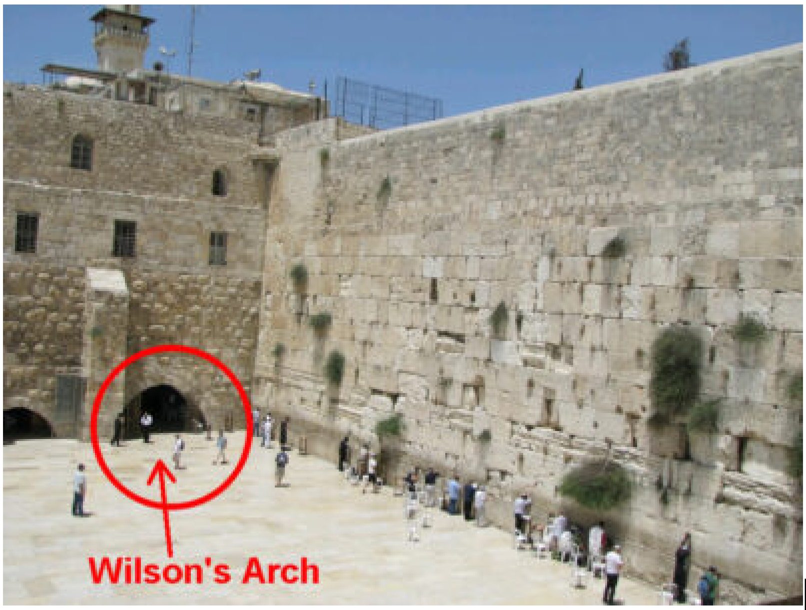

வளைவுப்பாதை வில்சனின்
ஆர்ச் ஆகும். ஆண்கள் அங்கேயும் தெற்கே திறந்த வெளியிலும், பெண்கள் பிரிவின் தடை வரை பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யூதத் தலைமையால் கோவிலில் இருந்து மெஷியாக் தூக்கி எறியப்பட்ட இடத்தில், யூத மக்கள் அமைதியின்மை மற்றும் இன்று உலகின் விரோத நாடுகளின் அடக்குமுறையைக் கண்டு புலம்புவது அங்கு சரியாக இருந்தது என்பது முரண்பாடானதல்லவா?1534

2023 அக்டோபரில், போர் தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்பு, சுக்கோத் பண்டிகையின் போது ஜெருசலேமுக்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது நான்

வில்சன் வளைவுக்குள் சென்றேன். அங்கு, ஆர்த்தடாக்ஸ் மற்றும் ஹசிடிக் ஆண்கள் வில்சன் வளைவின் உள்ளே புலம்பல் சுவருக்கு எதிராகப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்தபோது, ஆயிரக்கணக்கான வாய்மொழிச் சட்டத் தொகுதிகள் (Ei – The Oral Law பார்க்கவும்) படிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டேன். இந்தத் தனித்துவமான காட்சியைக் காண இங்கே சொடுக்கவும்.

கதைக்குத் திரும்புவோம், காய்பாவும் அவனது சிறிய சதுக்கேயர் குழுவும் புத்திசாலிகளாக இருந்தனர். நசரேயனுக்கு மரண தண்டனையை உறுதி செய்ய பிலாத்துவை சம்மதிக்க வைப்பதற்கான சிறந்த வாய்ப்பு, அவனை ஒரு மத சக்தியாகக் குறைத்துக் காட்டுவதில்தான் உள்ளது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். அவர்கள் அவனை கலிலேயாவிலிருந்து வந்த ஒரு சிறிய, மலிவான மத மோசடிக்காரனாகக் காட்ட வேண்டியிருந்தது. இந்த மனிதனுக்குப் பெரும் ஆதரவு உள்ளது என்று பிலாத்து யூகித்தால், எல்லாம் வீணாகிவிடும். ஏனென்றால், அந்த ஆளுநர் உடனடியாக ஒரு யூதக் குழுவை மற்றொரு குழுவிற்கு எதிராகத் தூண்டிவிடத் தொடங்கிவிடுவார். அவரால் யூதர்களைப் பிரிக்க முடிந்தால், விரைவில் அவர்களை ஒருவருக்கொருவர் கழுத்தறுக்கச் செய்துவிடுவார். ஒடுக்குபவரின் பார்வையில், இது ஒரு சிறந்த சூழ்நிலையாக இருக்கும்.

இவ்வாறு, இந்த விஷயத்தில் ஏற்படும் எந்தவொரு பிளவும் மக்களை ஆலயத்திற்கு எதிராகத் திருப்பிவிடும் என்று நினைப்பது காய்பாவைக் கவலையடையச் செய்தது. அத்தகைய சண்டையில், மேலும் மேலும் மக்கள் கர்த்தரிடம் திரும்புவார்கள், ஏனென்றால் அவரால் அற்புதங்களைச் செய்ய முடியும், ஆனால் ஆசாரியர்களால் முடியாது. காலப்போக்கில், பரிசுத்த ஆலயம் எகிப்தின் பிரமிடுகளைப் போல ஒரு பெரிய கல்லறையாக மாறிவிடும். இல்லை, இதைச் செய்தே ஆக வேண்டும்!

அவர்கள் இயேசுவை யாருக்கும் தெரியாமல் தேவாலய மலையிலிருந்து வெளியே கொண்டு செல்ல வேண்டியிருந்தது. காலை 9:00 மணிக்கு நடக்கவிருந்த ஹகிகா காணிக்கையை எதிர்பார்த்து, வெளிப் பிரகாரத்தில் ஏற்கனவே சுமார் முப்பது ஆயிரம் பேர் கூடியிருந்தனர். நசரேயன் பிலாத்துவின் தலைமையகத்திற்குக் கொண்டு

செல்லப்படுகிறார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால், அங்கே ஒரு கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். எனவே, அவர்கள் அந்தக் குற்றவாளியை அரச பீடத்தின் மேற்கு முனைக்கு, தேவாலய மலையின் மேற்குச் சுவருக்குப் பின்னால் உள்ள தீரோபோயன் பள்ளத்தாக்கு வழியாக, பிரட்டோரியத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அங்கு செல்வதற்கு, அவர்கள் மேல் நகரத்தில் இருந்த ஏரோது அந்திப்பாவின் அரண்மனையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. கொண்டாட்டத்திற்காக மக்கள் இன்னும் தேவாலய மலையை நோக்கிப் படையெடுத்து வந்துகொண்டிருந்தனர். ஒருவேளை அவர் அடையாளம் காணப்பட்டால் என்ன செய்வது?

அவர்கள் எந்த ஆபத்தையும் எடுக்க விரும்பவில்லை. பிலாத்துவின் முன்னிலையில் இயேசுவுக்கு எதிராகக் கூச்சலிடுவதற்கு ஒரு கூட்டத்தை உடன் அழைத்து வந்தால் அது உதவியாக இருக்கும் என்று சதுக்கேயர்களில் ஒருவன் யோசனை கூறினான். அந்தச் சிறிய குழுவினர் இந்த யோசனையின் எளிமையைக் கண்டு வியந்தனர். யாரை அவர்கள் வரவழைக்க முடியும்? தேவாலயக் காவலர்களின் சேவையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று ஒருவன் யோசனை கூறினான். தேவாலயத்தில் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைச் சம்பாதிப்பவர்கள் அதன் பாதுகாப்பிற்காக உழைக்க வேண்டும். அவர்கள் எதை நம்பினார்கள் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல; லாசரு மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார் என்ற பொய்யை அவர்கள் நம்பினாலும் கூட, தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதை அவர்கள் செய்வார்கள்.

ஆகையால், ஏராளமான ஆலயக் காவலர்களை உடன் அழைத்துச் செல்லவும், அவர்கள் தங்கள் சாதாரண உடைகளை அணிந்துகொள்ளவும், மேலும் பல லேவியர்களைக் கொண்டு அவர்களை வழிநடத்தவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேற்கு மதில் சுவரின் வெளிப்புறத்தில் இருந்த பிலாத்துவின் தலைமையகத்திற்குச் செல்லும் ஊர்வலத்தில், அவர்கள் கைதியைச் சுற்றி நெருக்கமாக சூழ்ந்துகொள்வார்கள். இதனால், எருசலேமில் இருந்த அவனது ஆதரவாளர்கள் அவனருகில் செல்லவோ, அல்லது கைதி யார் என்பதைக் கூட பார்க்கவோ முடியாது. பின்னர், பிரட்டோரியத்தில், மாறுவேடமிட்ட ஆலயக் காவலர்கள், இரட்டை வளைவுகளின் நுழைவாயிலிலிருந்து ஆரவாரத்தை

வழிநடத்தும் ஆசாரியர்களிடமிருந்து குறிப்புகளைப் பெறுவார்கள்.

அவர்கள் அந்தக் குற்றவாளியைச் சாலையின் நடுவில் இருந்த பிலாத்துவின் தலைமையகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். எல்லா நேரங்களிலும், கடவுளை நிந்தித்ததாகக் கூறப்படும் நபர் தெய்வநிந்தனை செய்ததாகக் கருதப்பட்ட அவனுக்கு முன்னும், இருபுறமும், பின்னாலும் ஏராளமான மக்கள் இருந்தனர். அதிகாலை மங்கலில் இந்தச் சாலைகளில் சாதாரணமாக நடந்து செல்பவர்களால், ஒரு கைதி எங்காவது அழைத்துச் செல்லப்படுகிறாரா, அல்லது அன்று காலை பின்னர் நடைபெறவிருந்த ஹகிகா காணிக்கையைக் கொண்டாடுவதற்காக, வழிபாட்டாளர்கள் குழு ஒன்று சாலமன் மண்டபத்தைச் சுற்றி வந்து கோவில் மலைக்குள் நுழையப் போகிறதா என்பதைச் சொல்லிவிட முடியாது.

ராபின்சனின் வளைவிலிருந்து
(இடதுபுறம்) நேரடியாகப் புறப்பட்டு, காயாபாஸ் பிரட்டோரியத்திற்கு முதலில் வந்து சேர்ந்தார். அன்றைய காலைப் போலவே, பிரதான ஆசாரியர் இரட்டை வளைவுகளின் கீழ் நின்று, ஒரு புறஜாதி தூதனை உள்ளே அனுப்பினார். அந்தத் தூதன், மகா சன்ஹெட்ரின் தனது முழு ஞானத்தோடு, யூதர்களின் அரசன் என்று பாசாங்கு செய்து மக்களை ஏமாற்றிய நாசரேத்தின் இயேசு என்பவனை தெய்வநிந்தனைக் குற்றவாளி என்று கண்டறிந்துள்ளதாகத் தெரிவித்தான். அந்த மனிதன் கைது செய்யப்பட்டு, தோராவின் கீழ் விசாரிக்கப்பட்டு, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தான். பேரரசரின் மாட்சிமைக்குரிய ஆளுநரான

திபேரியஸுக்கு விருப்பமிருந்தால், பொன்டியு பிலாத்துவாகிய அவர் இந்தத் தீர்ப்பை அங்கீகரித்து, அவர்களின் ஓய்வுநாளான சூரியன் மறைவதற்குள், அதாவது அன்றைய தினம் அது நிறைவேற்றப்படுவதை உறுதிசெய்ய வேண்டும் என்று மகா சன்ஹெட்ரின் கேட்டுக்கொண்டது. அந்தத் தூதன் முற்றத்தின் நடைபாதையைக் கடந்து, பிரட்டோரியத்தின் அறைகளுக்குச் செல்லும் அடுக்கடுக்கான கல் படிகளில் ஏறி, ஆளுநரின் முன்னிலைக்கு வந்தான். அது எந்தக் கருத்தும் இன்றி வாசிக்கப்பட்டது, மேலும் பிரதான ஆசாரியரைக் காத்திருக்குமாறு சொல்லும்படி அந்தத் தூதனிடம் கூறப்பட்டது.

இது ஒரு முரட்டுத்தனமான தொடக்க நகர்வாக இருந்தது, ஆனால் காய்பாஸ் இதை எதிர்பார்த்திருந்தார். அவர் மற்ற சதுக்கேயர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களுடன் வளைவுகளுக்குக் கீழே நின்று, வெறுக்கப்பட்ட ரோமானியக் காவலர்கள் தங்கள் நிலைகளில் அங்கும் இங்கும் நடமாடுவதைப் பார்த்தார். என்றாவது ஒருநாள், யெகோவாவின் உதவியால் ADONAI, பரிசுத்த நகரம் இந்தத் தீட்டுப்படுத்துபவர்கள் அனைவரிடமிருந்தும் விடுபடும் என்று அவர் தனக்குள் நினைத்துக்கொண்டார். பிரதான ஆசாரியன் பெருமூச்சு விட்டான். மேசியா மட்டும் வந்தால் போதும். அவர் அவர்களைத் துரத்திவிடுவார்! வளைவுகளுக்கு வெளியே நின்றுகொண்டிருந்த சதுக்கேயர்களில் ஒருவன், இயேசுவைத் தன்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு ஒரு குழு தெருவில் வருவதாகச் சொன்னான். ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில், பிலாத்து தனக்குப் பின்னால் ஒரு அதிகாரிகளின் குழுவுடன் மேல்மாடத்தில் வெளியே வந்தார்.1535 அது காலை சுமார் 6:00 மணி.